

~~11/11~~

3467

over

.....

.....

FLORES
 TIBVLLI,
 PROPERTII AC
 OVIDII, AB JOANNE
 MURMELLIO SELECTI
 & à complusculis mendis
 repurgati.

LEMGOVIAE,
 Per Hæredes Conradi Grotheni.
 M. D. LXXXIX.

JOANNES MURMELLIUS THE.
ODORICO TZUYVFLIENSI, VIRO
literato, & Mathematicarum disciplinarum in
primis perito. S. D.

Rogatus à te nuper, amicorum optime, ut, si
quando tantillum otii suppetere, ex Ovidii li-
bris versus ad puerorum institutionem magis
idoneos quasi quosdam flores seligerem, & in
libello componerem, non potui honesta petenti non ob-
temperare. Neq; Nasonis modo elegos perlustravi, ve-
rùm Tibulli etiam atq; Propertii, non minus in eo ge-
nere poematis nobilium poetarum: quo & tibi plura
quàm petisses præstarem, & studiosis adolescentibus
prodessem, tuo rogatu. Sunt autem illorum opera, ut cul-
ta & jucunda, sic molliciei, lasciviæ atq; Veneris referta,
ideoq; vernanti ætati minimè perlegenda, ne teneræ
adhuc mentes illo inquinentur affectu, qui disciplinas
rum studiis maximus hostis à sapientissimo quoq; philo-
sopho judicatur. Qui vero memorabiles turpi materiæ
versus sunt inserti, maximè ad bonos mores facientes,
diligenter lectitandi, memoriæq; tradendi sunt, & tan-
quam erutum è sordibus aurum, aut gemmæ ex arenis,
in precio habendi. Quos ex maxima parte in hoc opu-
sculo collegi, præpositis breviter argumentis, quo faci-
lius percipiantur. Neq; tamen (quod quidam audaculi
fecerunt) poetarum carmina confudi, aut immutavi.
sed eo ordine, eaq; integritate, qua apud ipsos auctores
leguntur, reposui. Quod si pauca in alienum sensum des-
flexerim, nemini mirum videatur, cum id nec ab re
factum sit, nec auctoritate careat: quod is demum explo-
ratum habebit, qui Divi Hieronymi opera perlegerit.
Accipe itaq; mi Theodorice selectos versus ex Tibullo,
Propertio & Ovidio, memoria digniores: eosq; pueris
quo latinitati & bonis pariter moribus assuescant,
tradito. Vale, & Murmellium tui
amantissimum dilige.

ALBII TIBULLI EQVITIS
ROMANI VERSVS SE-
LECTI.

VITA PRIVATA ET MO-
DICE FACULTATES MAGIS

optanda sunt, quam magistratus & opes,
solicitudine semper comitante.

Divitias alius fulvo sibi congerat auro,
Et teneat culti jugera magna soli,
Quem labor assiduus vicino terreat hoste,
Martia cui somnos classica pulsa fugent,
Me mea paupertas vitæ traducat inertæ,
Dum meus assiduo luceat igne focus.
Exiguus nihil est detrahendum.

At vos exiguo pecori furesq; lupiq;
Parcite, de magno est præda petenda grege.
Tempore omnia peraguntur.

Longa dies homini docuit parère leones,
Longa dies molli saxa peredit aqua.
Annus in apricis maturat collibus uvas,
Annus agit certa lucida signa vice.

Tempus juventutis non est inutili-
ter terendum.
At si tardus eris, errabis, transiet ætas
Quam cito, non segnis stat remeatq; dies.

EX TIBUL. LIB. I.

Quam cito purpureos deperdit terra colores,

Quam cito formosae populus alta comas,

Quam jacet infirma venere ubi fata senectae,

Qui prior elao est carcere missus equus,

Vidi jam juvenem premeret cum serior etas,

Mœrentem stultos præterisse dies.

Beneficio carminum homo fit

immortalis,

Carminibus purpurea est Nisi coma; carminibus sint,

Ex humero Pelopis non intuisset ebur,

Quem referunt Musæ, vivet, dum roboratellus,

Dum caelum stellas, dum vehet amnis aquas.

Laudes vini decantantur.

• S. Vini Ille liquor docuit vocis inflectere cantu,

Movit & ad certa nesca membra modos,

Bacchus & agricolæ magno confecta labore,

Pectora tristitia dissolventa dedit.

Bacchus & afflictis requiem mortalibus affert,

Crura licet dura compede pulsa sonent.

Utendum est florida ætate.

At tu dum primi floret tibi temporis ætas,

Utere: non tardolabitur illa pede.

Perjurium poena manet.

Ah miser & si quis primo perjuriam celat,

Sera tamen tacitis poena venit pedibus.

Lucri cupiditas multis laboribus, & pe-

riculis exposita,

Lucra

[Handwritten marginal notes in Latin and German, including 'die Graunroth', 'Blutem', 'die Formosae', 'die fata senectae', 'die equus', 'die etas', 'die Mœrentem', 'die stultos', 'die præterisse', 'die dies', 'die Beneficio', 'die carminum', 'die homo', 'die fit', 'die immortalis', 'die Carmine', 'die purpurea', 'die est', 'die Nisi', 'die coma', 'die carminibus', 'die sint', 'die Ex', 'die humero', 'die Pelopis', 'die non', 'die intuisset', 'die ebur', 'die Quem', 'die referunt', 'die Musæ', 'die vivet', 'die dum', 'die roboratellus', 'die Dum', 'die caelum', 'die stellas', 'die dum', 'die vehet', 'die amnis', 'die aquas', 'die Laudes', 'die vini', 'die decantantur', 'die • S. Vini', 'die Ille', 'die liquor', 'die docuit', 'die vocis', 'die inflectere', 'die cantu', 'die Movit', 'die &', 'die ad', 'die certa', 'die nesca', 'die membra', 'die modos', 'die Bacchus', 'die &', 'die agricolæ', 'die magno', 'die confecta', 'die labore', 'die Pectora', 'die tristitia', 'die dissolventa', 'die dedit', 'die Bacchus', 'die &', 'die afflictis', 'die requiem', 'die mortalibus', 'die affert', 'die Crura', 'die licet', 'die dura', 'die compede', 'die pulsa', 'die sonent', 'die Utendum', 'die est', 'die florida', 'die ætate', 'die At', 'die tu', 'die dum', 'die primi', 'die floret', 'die tibi', 'die temporis', 'die ætas', 'die Utere', 'die non', 'die tardolabitur', 'die illa', 'die pede', 'die Perjurium', 'die poena', 'die manet', 'die Ah', 'die miser', 'die &', 'die si', 'die quis', 'die primo', 'die perjuriam', 'die celat', 'die Sera', 'die tamen', 'die tacitis', 'die poena', 'die venit', 'die pedibus', 'die Lucri', 'die cupiditas', 'die multis', 'die laboribus', 'die &', 'die pe-', 'die riculis', 'die exposita', 'die Lucra']

EX TIBUL. LIB. I.

Lucra petens habili tauros adjungit aratro

Et durum terra rusticus urget opus.

Lucra petitur as freta per parentia ventis

Ducunt instabiles sydera certa rates.

Pudicitia non est auro vendenda.

Admonui quoties, auro ne polluas formam:

Sepe solent auro multa subesse mala.

Ex divitiis & auro bella sunt exorta.

Quis fuit horrendos primus qui protulit enses?

Quam ferus, & verè ferreus ille fuit.

Tunc cedes hominum generi, tunc praelia nata,

Tunc brevior diræ mortis aperta via est.

At nihil ille miser meruit: nos ad mala nostra

Vertimus, in sævas quod dedit ille feras.

Divitis hoc vitium est auri: nec bella fuerunt,

Faginus astabat cum scyphus ante dapes.

Non arces, non vallus erat, somnumq; petebat

Securus varias dux gregis inter opes.

Furor bellorum pessimus est, meliusq;

est domi pauperem vivere, quam bel-

ligeris audiendo cruentas opes qua-

ritare.

Quis furor est, atram bellis accersere mortem

Imminet, & tacito clam venit illa pede.

Non

EX TRIBUL. LIB. I.

Non seges est infra, non vinea culta, sed audax auge

Cerberus, & stygia navis, & p'pis aqua.

Illic percussisq; genis, astoq; capillo

Errat ad obscuros pallida turba lacus.

Quam potius laudandus hic est, quem prole parata

Occupat in parva pigra senecta casa.

Ipsa suas sectatur oves, at filius agnos,

Et calidam fesso comparat uxor aquam.

Pacis præconia.

Interea pax arva colat, pax candida primam

Duxit araturos sub iuga curva boves.

Pax aluit vites, & succos condidit uva,

Funderet ut nato testa paterna merum.

Pace bidens, vomerq; vigent: at tristia duri

Militis in tenebris occupat arma situs.

Rusticus è lucoq; vebit male sobrius ipso,

Uxorem plautro progeniemq; domum.

Festis diebus rei divinæ vacan-
dum est.

Luce sacra requiescat humus, requiescat arator,

Et grave suspenso vomere cesset opus.

Solvite vincla iugis, nunc ad præsepia debent

Plena coronato stare boves capite.

Omnia sunt operata Deo, non audeat ulla

Lanificam pensis imposuisse manum.

Casti.

Handwritten marginal notes in the left margin, including 'Cerberus' and 'stygia'.

Handwritten marginal notes in the left margin, including 'Pace bidens'.

Handwritten marginal note 'N' in the left margin.

EX TIBUL. LIB. I.

Castitas munditiesq; Superis ac-
cepta est.

Casti placent superis, pura cum veste venite,

Et manibus puris sumite fontis aquam.

Mala praeda.

Ferrea non Venerem, sed praedam secula laudant,

Praeda tamen multis est operata malis.

Praeda feras acies cinxit discordibus armis,

Hinc cruor, hinc caedes, mors propiorq; venit.

Praeda vago jussit geminare pericula ponto,

Bellica cum dubiis prostra dedit ratibus.

Spei commoda.

Jam mala finissem letho, sed credula vitam.

Spes fovet, & melius cras fore semper ait.

Spes alit agricolas, spes sulcis credit aratilis

Semina, quae magno foenore reddat ager.

Hae laqueo volucres, haec captat arundine pisces,

Cum tenues hamos abdidit ante cibis.

Spes etiam valida solatur compede vinctum,

Crura sonant ferro, sed canit inter opus.

Opes non levant nos curis

Non opibus mentes hominum cura eq; levantur,

Nam fortuna sua tempora lege gerit.

Nocturna somnia saepe vanos timo-

res injiciunt.

EX TIBUL. LIB. I.

Somnia fallaci nodant temeraria nocte,

Et pavidas mentes falsa timere jubent.

Fœminæ sunt inconstantes.

Ah crudele genus, nec fidum fœmina nomen,

Ah pereat, didicit fallere si qua virum.

Blandis verbis homines exorantur.

Ergo ne dubita blandas adhibere querelas,

Vincuntur molli pectora dura prece.

Fructus ante maturitatem non sunt

carpendi.

Quid fraudare juvat vitem crescentibus uvis

Et modo nata mala vellere poma manu

Mente contristata simulare gaudium

difficile est.

Hei mihi difficile est imitari gaudia falsa,

Difficile est tristi fingere mente jocum,

Nec bene mendaci risus componitur ore,

Nec bene sollicitis ebria verba sonant.

Feliciter sapit is, qui periculo alie-

no sapit,

Vos ego nunc moneo, felix, quicumq; dolore

Alterius discas posse carere tuo.

SEX. Aurelii Propertii versus selecti.

De suis quisq; verba facit.

NAvita de ventis, de tauris narrat arator,

Enumerat miles vulnera, pastor oves.

ANOT

EX PROPE R. LIB. II.

Amor non est sanabilis.

Omnes humanos sanat medicina dolores,

Solus amor morbi non amat artificem.

Furor fit læsa sæpius patientia.

Non solum taurus ferit uncis cornibus hostem,

Verum etiam instanti læsa repugnat ovis.

Omnia mutantur.

Omnia vertuntur, certè vertuntur amores:

Vinceris aut vincis, hæc in amore rota est.

Magni sæpe duces, magni cecidere tyranni:

Et Thebæ steterant, altaq; Troja fuit.

Fœminæ sunt fallaces, variae

mutabiles.

Sed vobis facile est verba, et componere fraudes.

Hoc unum didicit fœmina semper opus.

Non sic incerto mutantur flamine Syrtes

Nec folia byberno tam tremefacta Noto.

Quam cito fœminea non constat fœdus in ira.

Sive ea causa gravis, sive ea causa levis.

Voluntas sæpe laudanda est, ubi

vires defunt.

Quòd si deficient vires, audacia certè

Laus erit in magnis, et voluisse sat est.

Nihil infelicius homine turpi amo-

re capto.

Durius in terris nihil est quod vivat amante,

EX PROPER. LIB. II.

Nec modò si sapias, quod minus esse velis. ^{Dasß du nicht weißt was selbst dir gut ist}

Figura colorq; naturalis nemini
vitio datur.

Ut natura dedit sic omnis recta figura,
Turpis Romano Belgicus ore color.

Securius est duo habere, quàm
unum.

Nam melius duo defendunt retinacula navem,
Tutius & geminos anxia mater alit.

Senio & vetustate confecta
quiescunt.

Miles depositis annosus secubat armis,
Grandæviq; negant ducere aratra boves,

Putris & in vacua requiescit navis arena,
Et vetus in templo bellica parma vacat.

Nihil homini est diuturnum.

*Nec forma eter sum, haud enim fortuna perennis
Longius, aut propius mors sua quemq; manet.*
Malus vini.

Vino sepe suum nescit amica virum.

Post obitum major laus bonis &
doctis provenit.

Omnia post obitum fingit majora vetustas.

Majus ab exequiis nomen in ora venit.
Decus.

EX PROPER. LIB. III.

der wieser
Dedus ingenio comparatam, mortem ea
so was auch von demselben steht
vadit, ædificia autem vel maxime
so wie auch gebildet
sumptuosa verustate de-

die dinsten
der dinsten
Nam neq; Pyramidum sumtus ad syæra ducti
die dinsten
Nec Iouis Elæi celum imitata domus.

die dinsten
Nec Manu elei dices fortuna se pulchri
die dinsten
Mortis ab extrema conditione vacat
die dinsten
Aut illis flamma, aut imber subducet honores,
die dinsten
Annorum aut ictu pondera victa ruent.

die dinsten
At non ingenio questum nomen ab ævo
die dinsten
Excidet: ingenio stat sine morte dedus.

Cujuscunq; conditionis homines mors
rapit ad inferos.

die dinsten
Haud ullas portabis opes Acherontis ad undas,
die dinsten
Nudus ad infernas stulte vehere rates.

die dinsten
Victor cum victis pariter miscebitur umbris,
die dinsten
Consule cum Mario capte Jugurtha sedes.

die dinsten
Lydus Dulichio non distat Cræsus ab Iro,
die dinsten
Optima mors parda que venit apta die.

Servorum est minus mentiri.

die dinsten
Omnis enim debet sine vano nuncius esse,
die dinsten
Majoremq; timens servus habere fidem.

¶ Mala avaritiæ.

die dinsten
Ergo sollicita tu causa pecunia vite es,
die dinsten
Per te immaturum mortis adimus iter.

die dinsten
die dinsten
die dinsten

EX PROPER. LIB. III.

Tu vitis hominum crudelia pabula præbes,
Semina curarum de capite orta tuo.

In nautas & mercatores, periculis maris
se ob avaritiam exponentes.

Ite rates curvæ, & lethi quoq; texite causas,

Ista per humanas mors venit acta manus.

Terra parum fuerat; terris adjecimus undas.

Fortune miseræ auxilium arte vias.

Anchora te teneat, quem non tenere penates?

Quid meritum dicas, cui sua terra parum est?

Ventorum est quodcunq; paras, haud ulla carina

Consenuit, fallit portus & ipse fidem.

Natura insidians pontum substravit avaris,

Ut tibi succedat, vix semel esse potest.

Onus cui impar sis, ne subiveris.

Turpe est quod neque as capiti committere pondus,

Et pressum inflexo, mox dare terga genu.

Omnia non pariter rerum sunt omnibus apta,

Fama nec ex æquo ducitur ulla iugo.

Varias hominibus dotes natura

distribuit.

Sunt quibus Elææ concurrat palma quadrigæ,

Sunt quibus in celeres gloria nata pedes.

Hic satius ad pacem, hic castrensibus utilis armis,

Naturæ sequitur semina quisq; suæ.

Expe.

EX PROPER. LIB. III.

Sine affluentiis magna malis consistit
Experientia est providentiæ

magistra.

verum indiget labor quod
Venturam melius præfagit navita mortem,
Vulneribus didicit miles habere metum.

Aurum nunc in terris dominatur.

nunc ista via vultis ostendere
Aurea nunc vere sunt secula, plurimus auro

venit
Venit honos, auro conciliatur amor.

istam
Auro pulsa fides, auro venalia iura,

istam
Aurum lex sequitur, mox sine lege pudor.

Mors est inevitabilis.

istam
Sed tamen huc omnes, huc primus & ultimus ordo,

istam
Est mala, sed cunctis ista terenda via est.

istam
Exoranda panis tria sunt latrantia colla,

istam
Scandenda est torvi publica cymba senis.

Ille licet ferro cautus se condat & ere,

Mors tamen inclusum protrahit inde caput.

istam
Nirea non facies, non vis exemit Achillem,

istam
Croesum aut Pactoli quas parit humor opes.

istam
Justa causa virtutem militis promovet,

injusta deprimit.

istam
FRangit & attollit vires in milite causa,

Quæ nisi justa subest, excutit arma pudor.

Ab inferis non licet quenquam

revocare.

istam
Panditur ad nullas janua nigra preces.

Cum semel infernas intrarunt funera leges,

Non exorato stant adamante vicæ.

Publil

P. Ovidii Nasonis versus selecti.

In deceptores puellarum.

Fallere credentem non est operosa puellam
Gloria: simplicitas digna favore fuit.

Facta à causis, non ab eventu sunt vel
probanda, vel improbanda.

Exitus acta probat: careat successibus opta,
Quisquis ab eventu facta notanda putat.

Intacta delibare jucundum est.

Est aliquid, plenis pomaria carpere ramis,
Et tenui primam deligere ungue rosam.

In levitatem nimii cultus.

Sint procul à nobis juvenes ut foemina compti,
Fine coli modico forma virilis amat.

Interdum requiescendum est.

Quod caret alterna requie, durable non est,
Hæc reparat vires, fessaq; membra levat.

Quæ merito pateris, facile fe-
renda sunt.

Leniter, ex merito quicquid patiare ferendum est:

Quæ venit indignè pœna, dolenda venit.

Cygnus vicina morte solito dul-
cius canit.

Sic, ubi fata vocant, udis abjectus in herbis,

Ad vada Mæanari concinit albus olor.

Conjuz

EX HEROI. EPI. OVI.

Conjugium inæqualium malum est.

Quam malè inæquales veniunt ad aratra iuvenci.

Tam premitur magno conjugè nupta minor.

Non honor est sed onus species læsura ferentes.

Si qua voles apte nubere, nube pari.

Exprobratio immemoris bene-

ficii juvat.

Est aliqua ingrato meritum exprobrare voluptas:

Hæc fruatur, hæc de te gaudia sola feram.

Aliena ne cupias.

Disce meo exemplo formosis posse carere.

Est virtus placitis abstinuisse bonis.

Serò venis ad id, quod alter oc-

cupavit.

Ad possessa venis præreptaq; gaudia serus,

Spes tua lenta fuit: quod petis alter habet.

Principio obscœni amoris fortiter
resistendum est.

Dum novus est cœpto potius pugnemus amoris.

Flamma recens parva sparsa recedit aqua.

In hospitibus & exteris non est amo-

ris constantia.

Certus in hospitibus non est amor, errat, ut ipsi:

Cumq; nihil speres firmitus esse, fugit.

Periculosum est se aquis credere.

So dicitur
EX HEROI. EPI. OVI.
3 qualiter
Arte laborate mergantur in æquore puppes,
die posse
Tu tua plus remis brachia posse putas?

Adulterium non est commit-
tendum

hæc dicitur in quibusdam nicht-bordis suis non
Elige de vacuis, quam non sibi vendicet alter,
Solt
Si nescis, dominum res habet ista suum.

unde dicitur in fide
Deus non mactata pecude, sed justis
operibus placatur.

unde dicitur in fide
Non bove mactato caelestia numina gaudent,
Sed quæ præstanda est, et sine teste, fide.

unde dicitur in fide
Quod formæ deest, ingenio
compensa.
unde dicitur in fide
Si mihi difficilis formam natura negavit,
Ingenio formæ damna rependo meæ.

EX AMOR. OVIDII LIB. I.

Leve fit, quod bene fertur onus.

Vidi ego jactatas mota face crescere flammâs,
Et vidi nullo concutiente mori.

Verbera plura ferunt, quam quos juvat usus aratri
Detrectant pressi dum juga prima boves.

Asper equus duris contunditur ora lupatis,
Frena minus sentit quisquis ad arma facit.

In bello portæ clauduntur, pacis verò
tempore aperiendæ sunt.

Urbibus obsessis clausæ munimina portæ
Profunt: in media pace quid arma times?

Nox

EX AMOR. OVIDII LIB. I.

Nox, amor & vinum turpia
suadent.

Nox, & amor, vinumq; nihil moderabile suadent,
Illa pudore vacat, Liber Amorq; metu. *sc. vacant*

Tempus celerrime aufugit,
Labitur occulte, fallitq; volatilis aetas,
Et celer admissis labitur annus equis.

Ufus rei pro test, negligentia

obest
Aera nitent usu, vestis bona querit haberi,
Canescunt turpi tecta relictâ situ.

E multis facilior est rapina.

Certior e multis, nec tam invidiosa rapina est,
Præda venit canis de grege plena lupis.

Ira non sit diuturna.

Sed nunquam dederis spaciosum tempus in iram,

Sepe simulates ira morata facit

Luxuria cum omni ætati turpis, tum

senectuti turpissima est.

Quæ bello est habilis, Veneri quoq; convenit aetas

Turpe senex miles, turpe senilis amor.

Soporatos & inermes facile est

opprimere.

Sepe soporatos invadere profuit hostes,

Ledere

EX ELEGI. SIVE

Cedere & armata vulgus inerme manu.

De turpi quaestu.

Non bene conducti vendunt perjuriam testes,

Non bene selecti iudicis arca patet.

Turpe reos empta miseris defendere lingua?

Quod faciat magnas turpe tribunal opes?

Turpe thori reditu census augere paternos,

Et faciem lucro prostituisse suam.

Ubi copia rerum est inde exci-

piatur.

Carpite de plenis pendentibus vitibus uvas,

Præbeat Alcinoi poma benignus ager.

Fama carminibus acquisita est

immortalis.

Scindentur vestes, gemmae frangentur & aurum;

Carmina quam tribuent, fama perennis erit.

De poetarum immortalitate, & lau-

de carminum,

Vivet Meonides, Tenedos dum stabit & Ida;

Dum rapidas Simois in mare volvet aquas.

Vivet & Aescraeus, dum mustis uva tumebit,

Dum cadet incurva falce resecta Ceres.

Battiades toto semper cantabitur orbe;

Quamvis ingenio non valet, arte valet.

Nulla Sphaeræ veniet iactura cothurno;

Cum sole & luna semper Aratus erit.

Handwritten marginal notes in Latin and German script, including names like Homer, Callimachus, Battades, Sophocles, and Aratus, and various commentary on the text.

EX AMOR. OVIDII LIB. I.

Dum fallax servus, durus pater, improba lensa
Vixerit, & meretricis blanda Menandros erit
Ennili arte carens, animosiq; Accius oris
Casurum nullo tempore nomen habent.

Varronem primamq; ratem que nesciat etas
Aureaq; Ausonio terga petita duci

Carmina sublimis tunc sunt peritura Lucreti
Exitio terras cum dabit una dies

Tityrus & Jove etes, Aeneiaq; arma legentur
Roma triumphati dum caput orbis erit.

Donec erunt ignes, arcusq; Cupidinis arma,
Dicentur numere culte Tibulle tui

Gallus & Hesperis, & Gallus notus Eois
Et sua cum Gallo nota Lycoris erit.

Ergo cum silices, cum dens patientis aratri
Depereant & vo, carmina morte carent.

Cedant carminibus reges, regumq; triumpho
Cedat & auriferi ripa beata Tadi

Vilia miretur vulgus, mihi flavus Apollo
Pocula Castalia plena ministret aqua.

Post mortem cessat invidia.

Pascitur in vivis livor, post fata quiescit.

Tunc suus ex merito quemq; tuetur honor.

Contra proditores secre-
torum.

AMOR. OVI. LIB. II.

Spicius indicibus nexas per colla cathenas,
Aspicius indicibus nexas per colla cathenas,
Squalidus orba fide pectora carcer habet.
Squalidus orba fide pectora carcer habet.
Quærit aquas in aquis, et poma fugacia captat.
Quærit aquas in aquis, et poma fugacia captat.
Tantalus, hoc illi garrula lingua dedit.
Tantalus, hoc illi garrula lingua dedit.

In delatores.
In delatores.

Culpa nec ex facili, quam vis manifesta probatur,
Culpa nec ex facili, quam vis manifesta probatur,
Judicis illa sui tuta favore venit.
Judicis illa sui tuta favore venit.

Bona citius quam mala ab-
Bona citius quam mala ab-
sumuntur.
sumuntur.

Optima prima ferè manibus rapiuntur avaris,
Optima prima ferè manibus rapiuntur avaris,
Implentur numeris deteriora suis.
Implentur numeris deteriora suis.

De cupiditate venatoris.
De cupiditate venatoris.

Venator sequitur fugientia, capta relinquit
Venator sequitur fugientia, capta relinquit
Semper et inventis ulteriora petit.
Semper et inventis ulteriora petit.

Somnolentia est vitanda.
Somnolentia est vitanda.

Infelix tota quicumque quiescere nocte
Infelix tota quicumque quiescere nocte
Sustinet, et somnos præmia magna vocat.
Sustinet, et somnos præmia magna vocat.
Stulte quid est somnus, gelida nisi mortis imago et
Stulte quid est somnus, gelida nisi mortis imago et
Longa quiescendi tempora fata dabunt.
Longa quiescendi tempora fata dabunt.

Nihil addendum est, cui satis est.
Nihil addendum est, cui satis est.

Quid folia arboribus, quid pleno sidera cælo
Quid folia arboribus, quid pleno sidera cælo
In freta collectas alia quid addis aquas et
In freta collectas alia quid addis aquas et

De periculis nautarum.
De periculis nautarum.

Serò respicitur tellus, ubi fune soluto
Serò respicitur tellus, ubi fune soluto
Currit in immensam panda carina salum.
Currit in immensam panda carina salum.
Navita sollicitus, jam ventos horret iniquos,
Navita sollicitus, jam ventos horret iniquos,
Et propè tam lethum, quam propè cernit aquam.
Et propè tam lethum, quam propè cernit aquam.

Fœtus

AMOR. OVI. LIB. II.

Fœtus ante maturitatem non sunt
tollendi.

Quid plenam fraudas vitem crescentibus uvis &
Pomaq; crudeli vellis acerba manu?
Sponte fluent matura sua, sine crescere nata,
Est pretium tarda non leve vita mora.

In puellis non est fides.

Verba puellarum foliis leuora caducis,
Irritaq; ut visum est, ventus & aura ferunt.

Contra nimiam severitatem in custo-
dienda uxore.

Cui peccare licet, peccat minus: ipsa potestas
Semina nequitiae languidiora facit.

Vetita magis appetimus.

Vidi ego nuper equum contra sua frena tenacem,
Ore reluctanti fulminis ire modo.

Constitit, ut primum concessas sensit habenas,

Frenaq; in effusa laxa jacere iuba.

Nitimur in vetitum semper, cupimusq; negata:

Sic interdictis imminet æger aquis.

Quæ servantur, ea magis appe-
tuntur.

Quicquid seruator, cupimus magis, ipsaq; furens

Præda vocat: pauci, quod sinit alter amant.

De incantamentis.

Insuper EX ELEGI. SIVE
Carminibus Carmine lesa Ceres sterilem vanescit in herbam,
Deficiunt Deficiunt lesi carmine fontis aque.
Ulicibus Ulicibus glandes, cantataq; vitibus uva
Decidit, & nullo poma movente fluunt.

Nec surdos cantus, nec cæcos pictu-
ra delectat.

Quid iuvat Quid iuvat ad surdas si cantet Phœnius aures?
Quid miserum Quid miserum Thamiram picta tabella iuvat?

Olim Olim scientia fuit curæ. Chara
Ingenium Ingenium quondam fuerat preciosius auro,
At nunc barbaries grandis habere nihil.

Pecunia est hominum regina.

Eruimus Eruimus terra solidum pro frugibus aurum,

Possidet Possidet inventas sanguine miles opes.

Curia Curia pauperibus clausa est, dat census honores

Inde gravis iudex, inde severus eques.

Poëtæ sacri & divini vocantur, mors
tamen eis minimè parcit.

At sacri At sacri vates & divum cura vocantur,

Sunt etiam Sunt etiam qui nos numen habere putent.

Scilicet Scilicet omne sacrum mors importuna profanat,

Omnibus Omnibus obscuras injicit illa manus.

Cohortatio ad patientiam.

Perfer Perfer & obdura, dolor hic tibi proderit olim,

Sæpe Sæpe tulit lassus succos amarus opem.

Mul.

EX AMAN. OVI. LIB. II.

Ad Sallustium
Multa mentiuntur poetae,
Exit in immensum *secunda licentia Vatini*
Obligat historica nec sua verba fide.

In eos, qui se peccasse gloriosè
prædicant.

Quis furor est quæ nocte latent in luce fateri?
Et quæ clàm facias facta referre palam?
Ignoto meretrix corpus junctura Quiriti,
Opposita populum submovet antè sera.

EX I. DE ARTE.

Præceptori discipulus obediat.

Phyllirides puerum citharæ præfecit Achillem,
Atq; animos molli contudit arte feros.

Qui toties socios, toties exterruit hostes,
Creditur annosum pertimuisse senem.

Quas Hector sensurus erat, poscente magistro,
Verberibus iussas præbuit ille manus.

Loci opportunitas est obser-
vanda.

Scit bene venator cervis ubi retia tendat,
Scit bene qua frendens valle moretur aper.
Aucupibus noti frutices: qui sustinet hamos,
Novit quæ multo pisce natentur aquæ.

Laudes vini.

Vina parant animos faciuntq; coloribus aptos,
Cura fugit multo diluiturq; mero.

DE ARTE

Tunc veniunt risus, tunc pauper cornua sumit,
Tunc dolor & curæ, ruga; frontis abit.
Tunc aperit mentes ævo rarissima nostro
Simplicitas, artes excutiente Deo.

Nocte fallit iudicium.

Nocte latent mendæ, vitio; ignoscitur omni,
Hora; formosam quamlibet illa facit.
Consule de gemmis, de tincta murice lana,
Consule de facie, corporibus; diem.

Nemo sua forte conten-
tus est.

Fertilior seges est alienis semper in agris,
Vicinum; pecus grandius uber habet.

Principium damni vitandum.

Non avis utiliter viscat is effugit alis,
Non bene de laxis cassibus exit aper,
Saucius arrepto piscis retinetur ab hamo.

Tempus est observandum.

Nec semper credenda Ceres fallacibus arvis,
Nec semper viridi concava puppis aque.

Precibus homines & dii exo-
rantur.

Hectora donavit Priamo prece motus Achilles,
Flectitur iratus voce rogante Deus.

In detestationem alexæ.

Sic

AMAN. OVI. LIB. I.

Sic, ne perdiderit, non cessat perdere lusor,
Et revocat cupidas alicuius saepe manus.

Non solum juri, sed bonarum artium
studiis vacandum est.

Disce bonas artes (moneo) Romana juventus,
Non tantum trepidos ut tucare reos.

Tempore omnia fiunt leviora.

Tempore difficiles veniunt ad aratra juvenci,
Tempore lenta pati frena docentur equi.

Ferreo assiduo consumitur annulus usu,
Interit assidua vomer aduncus humo.

Quid magis est durum saxo? quid mollius unda?
Dura tamen molli saxa cavantur aqua.

Mundiciem corporis, mediocremque
cultum amato.

Munditiae placeant, fuscantur corpora campo,
Sit bene conveniens, et sine labe toga.

Linguaeque nec rigeat, careant rubigine dentes,
Nec vagus in laxa pes tibi pelle natet.

Nec male deformet rigidos tonsura capillos,
sit coma, sit docta barba resecta manu.

Et nihil emineant, et sint sine sordibus ungues,
Inque cava nullus stet tibi nare pilus.

Nec male odorati sit tristis anhelitus oris,
Nec laedat nares virque paterque gregis.

B 5

Quod

DE ARTE

Quod multi faciunt, non continuo
bonum est.

Tuta frequensq; via est, per amici fallere nomen
Tuta frequensq; licet sit via, crimen habet.

In ebrietatem.

Certa tibi à nobis dabitur mensura bibendi,
Officium præstent mensq; pedesq; suum.
Jurgia præcipue vino stimulata caveto.
Et nimium faciles ad fera bella manus.
Occidit Eurytion stultè data vina bibendo,
Aptior est dulci mensa, merumq; joco.

Ne sis difficilis, & duræ cervicis.

Si vox est, canta: si mollia brachia salta:
Et quacunq; potes dote placere, place.

Laude & obsequio vincuntur
homines.

Laudatas ostendit avis Junonia pennas,
Si tacitus spectes, illa recondit opes.
Quadrupedes inter rapidi certamina cursus
Depexaq; jubæ plausaq; colla juvant.

Deus colendus est, & à peccatis
abstinendum.

Expedit esse deos: & ut expedit, esse putemus,
Dentur in antiquos thura merumq; focos.
Nec securæ quies illos, similisq; sopori
Detinet: innocui vivite, numen adest.

Redd.

AMAN. OVIDI. LIB. I.

Reddite depositum, pietas sua fœdera servet,
Fraus absit, vacuas cædis habete manus.

Multis candidus color vitio
datur.

Candidus in nauta turpis color, æquoris unda.
A radiis debet syderis esse niger.

Turpis & agricolæ, qui vomere semper adunco
Et gravibus rastris sub Jove versat humum.
Et tu, Palladiæ petitur cui fama coronæ,
Candida si fuerint corpora, turpis eris.

Contra vigilias & amorem.

Attenuant juvenum vigilatæ corpora noctes,
Curæq; & immenso qui fit amore dolor.

Solis turpibus homines dele-
antur.

Nil nisi turpe juvat, curæ est sua cuiq; voluptas,
Hæc quoq; ab alterius grata dolore venit,

Diversæ terræ diversa pro-
ducunt.

Nec tellus eadem parit omnia, vitibus illa
Convenit, hæc oleis, hîc bene farra virent.

Quot capita, tot sensus.

Pectoribus mores tot sunt, quot in orbe figuræ,
Qui sapit innumeris moribus aptus erit.

Parta sunt conservanda.

Nee

DE ARTE

Nec minor est virtus, quàm quærere parta tueri
Casus inest illic, hic erit artis opus.
Adversa sæpè excitant inge-
nium.

Ingenium mala sæpè movent, quis crederet unquam
Aërias hominem carpere posse vias?

Nemo confidat in sua pulchri-
tudine.

Ingenii dotes corporis a lde bonis.

Forma bonum fragile est, quantumq; accedit ad
annos,

Fit minor, & spacio carpitur illa suo.

Nec semper viola, nec semper lilia florent,

Et riget amissa spina relicta rosa.

Et tibi jam venient cani, formose, capilli,

Jam venient rugæ quæ tibi corpus arent.

Jam molire animum qui duret, & astrue formam,

Solus ad extremos permanet ille rogos.

Nec levis ingenuas pectus coluisse per artes

Cura sit, & linguas edidicisse duas.

In eandem sententiam.

Ergo age fallaci timidè confide figure,

Quisquis es, atq; aliquid corpore pluris habe.

Esto facilis ac mansuetus.

Dextera præcipuè capit indulgentia mentes,

Asperitas odium seuaq; bella movet.

Odimus

AMAN. OVI. LIB. II.

Odimus accipitrem, quia vivit semper in armis:
Et pavidum solitos in pecus ire lupos.
At caret insidiis hominum, quia mitis hirundo est,
Quasq; colat turre Chaonis ales habet.

Contra iracundiam & rixas.

Este procul lites, & amarae praelia linguae,
Dulcibus est verbis mollis alendus amor.

Obsequium amicos parit.

Flectitur obsequio curvatus ab arbore ramus,
Franges, si vires experiere tuas.

Obsequio tranantur aquae, nec vincere possis
Flumina, si contra, quam rapit unda, nates.

Obsequium tigresq; donat, tumidosq; leones,
Rustica paulatim taurus aratra subit.

Carmina laudantur, sed pecunia
diligitur.

Carmina laudantur, sed munera magna petuntur,
Dummodo sit dives barbarus, ipse placet.

Aurea sunt verè nunc secula, plurimus auro
Venit honos, auro conciliatur amor.

Ipsè licet venias Musis comitatus Homere,
Si nihil attuleris, ibis Homere foras.

Autumnus est morbosus.

Sepè sub autumno, cum formosissimus annus,
Plenaq; purpureo subrubet uva mero.

Cum modò frigoribus premimur, modò solvimur
estu,

Aere

DE ARTE

Aere non certo corpora languor habet.

Ex parvis fiunt magna.

Quem taurum metuis, vitulum mulcere solebas:

Sub qua nunc recubas arbore, virga fuit.

Nascitur exiguus, sed opes acquirit eundo,

Quaq; venit multas accipit amnis aquas.

Prosperis rebus animi luxuriant.

Luxuriant animi rebus plerunq; secundis,

Nec facile est æqua commoda mente pati.

Amantium iræ amoris redinte-

gratio est.

Quæ modo pugnarunt, jungunt sua rostra columbæ,

Quarum blanditias verbaq; murmur habet.

Exhilara sodales.

Qui sermone placet, taciturna silentia vitet:

Qui canit, arte canat: qui bibit, arte bibat.

Non semper arridet fortuna.

Credita non semper sulci cum fœnore reddunt,

Nec semper dubias adjuvat aura rates.

Silentium laudi, multiloquium

vitio datur.

Eximia est virtus præstare silentia rebus:

At contra gravis est culpa, tacenda loqui.

Quàm bene, quod frustra captatis arbore pomis

Tantalus in media garrulus aret aqua.

Tempo:

AMOR. OVI. LIB. II.

Tempore res fragiles confir-
mantur.

Dum novus in viridi coalescit cortice ramus,
Concutiat tenerum quælibet aura, cadet.
Mox etiam ventis spacio durata resistit,
Firmaq; adoptivas arbor habebit opes.

Tempore vitia fiunt tolerabilia:

Eximit ipsa dies omneis de corpore mendas,
Quodq; fuit vitium, desinit esse mora,
Ferre novæ nates taurorum terga recusant,
Assidue domitos tempore fallit odor.

In juvena laborandum est.

Dum vires anniq; sinunt, tolerate labores:
Jam veniet tacito curva senecta pede.
At mare navigiis, aut vomere scindite terram,
Aut fera belligeras addite in arma manus.

In eandem sententiam.

Venturae memores jam nunc estote senectæ,
Sic vobis nullum tempus abibit iners.
Dum licet, & veros etiam nunc editis annos,
Ludite: erunt anni more fluentis aquæ.
Nec quæ præterit cursu revocabitur unda,
Nec quæ peterit hora redire potest.
Utendum est ætate, cito pede labitur ætas,
Nec bona tam sequitur, quàm bona prima fuit.

De fugacitate formæ.

Quam

DE ARTE

Quam citò (me miserum) laxantur corpora rugis,
Et perit in nitido qui fuit ore color.

Quod sine tuo damno possis, alteri
communices.

Quis vetat appposito lumen de lumine sumi?
Quisve cavum vastas in mare servat a quas?
Multa cum fiunt, turpia: ubi facta
sunt, placent

Quæ nunc nomen habent operosi signa Myronis,
Pondus iners quondam, duraq; massa fuit.
Annulus ut fiat, primò colliditur aurum,
Quas geritis vestes, sordida lana fuit.

De turpibus.

Turpe pecus mutilum, turpis sine gramine campus,
Et sine fronde frutex, & sine crine caput.

Non semper nauta laborat.

Cum mare compositum est, securus navita transit,
Cum tumet, auxiliis asidet ille suis.

De malis ludi aleatorii.

Tunc sumus incauti, studioq; aperimur in ipso,
Nudaq; per lusus pectora nostra patent,
Ira subit deforme malum, lucriq; cupido,
Iurgiaq; & rixæ, sollicitusq; dolor.
Crimina dicuntur, resonat clamoribus æther,
Invocat iratos & sibi quisq; deos.

Ignorant

AMAN. OVI. LIB. III.

Ignotum non amatur.

Quod latet, ignotum est, ignoti nulla cupido;
Fructus abest, facies cum bona teste caret.

Tu licet & Thamyram superes, atq; Orphea cantibus,
Non erit ignotæ gratia magna lyre.

Famam appetunt poetæ.

Quid petitur sacris nisi tantum fama poetis?
Hoc votum nostri summa laboris habet.

Cura ducum fuerant olim, regumq; poetæ,
Præmiaq; antiqui magna tulere chori.

Sanctaq; majestas, & erat venerabile nomen
Vatibus, & largæ sæpè dabantur opes.

Ennius emeruit, Calabris in montibus ortus,
Contiguus poni Scipio magne tibi.

Nunc hederæ sine honore jacent, operataq; doctis
Cura vigil Musis, nomen inertis habet.

Sed famam vigilare juvat: quis nosset Homerum,
Ilias æternum si latuisset opus?

De casu & fortuna.

Casus ubiq; valet, semper tibi pendeat hamus,
Quo minimè credis gurgite piscis erit.

Sæpè canes frustra nemorosis montibus errant,
Inq; plagas nullo cervus agente cadit.

Vim vi repellere licet.

Judice me, fraus est concessa repellere fraudem,
Armaq; in armatos sumere jura sinunt.

Contra sævitiam vultus, & iram.

C

Pertis

III DE ARTE. V. V. V.

Pertinet ad faciem rapidos compescere mores,
Candida pax homines, trux decet ira feras.
Ora tument ira, nigrescunt sanguine venæ,
Lumina Gorgoneo sævius angue micant.

Poetica ars facit ad bonos mores.

Adde quod insidiæ sacris à vatibus absunt,
Et facit ad mores ars quoq; nostra bonos.
Nec nos ambitio, nec nos amor urget habendi:
Contempto colitur lectus, & umbra foro.

In eandem sententiam.

Scilicet ingenium placida mollitur ab arte,
Et studio mores convenienter eunt.

Poetæ sunt divino favore
inflati.

Est Deus in nobis, sunt & commercia celi:
Sedibus æthereis spiritus ille venit.

Æmulatio incitat.

Tunc bene fortis equus reserato carcere currit,
Cum quos prætereat, quosve sequatur, habet.
Munera sunt grata.

Munera (crede mihi) placant homines q; deosq;
Placatur donis Juppiter ipse datis.

Quid faciet sapiens? stultus quoq; munere gaudet,
Ipse quoq; accepto munere mitis erit.

Non est saluti propriæ adver-
sandum.

Non avis aucupibus monstrat, quâ parte petatur,

NON

DE AMOR. OVI. LIB. II.

Non docet infesto currere cervæ canes.

De gestibus ad mensam ser-
vandis.

Carpe cibos digitis, est quidam gestus edendi,

Ora nec immunda tota perunge manu.

Nève diu præsume dapes, sed desine citra

Quàm cupias paulò quàm potes esse minus.

Bona & mala nascuntur in ea-
dem terra.

Terra salutiferas herbas eademq; nocentes

Nutrit, & urtica proxima sæpè rosa est.

Animus vitiis purgandus est.

Utile propositum est sevas extinguere flammæ,

Nec servum vitiis pectus habere suum.

Venienti morbo occurrendum est.

Opprime, dum nova sunt subiti mala semina morbi,

Et tuus incipiens ire resistat equus.

Nam mora dat vires, teneras mora percoquit uvæ,

Et ualidas segetes, quod fuit herba, facit.

Quæ præbet latas arbor spatiantibus umbras,

Quo posita est primum tempore, virga fuit.

Tunc poterat manibus summa tellure revelli,

Nunc stat in immensum viribus aucta suis.

In eandem sententiam.

Quale sit id quod amas celeri circumspice mente,

Et tua læsuro subtrahæ colla iugo.

EX REME. OVI. LIB. I.

Principiis obsta, serò medicina paratur,
Cum mala per longas invaluere moras.
Sed propera, nec te venturas differ in horas,
Qui non est hodie, cras minus aptus erit.

Ex parvo principio res magna
oritur.

Flumina magna vides parvis de fontibus orta,
Plurima collectis multiplicantur aquis.

Curatio morbi non est dif-
ferenda.

Vidi ego quod fuerat primò sanabile vulnus,
Dilatatum longæ damna tulisse moræ.

Furori cedendum est.

Aut nova si possis sedare incendia, tentes,
Aut ubi per vires procubuere suas.

Dum furor in cursu est, currenti cede furori,
Difficiles aditus impetus omnis habet.

Stultus, ab obliquo qui cum discedere possit,
Pugnat in adversas ire natator aquas.

Impatiens animus, nec adhuc tractabilis arte,
Respuit, atq; odio verba monentis habet.

Tempore opportuno consolatio & me-
dicina est adhibenda.

Quis matrem, nisi mentis inops, in funere nati
Flere vetat? non hoc illa monenda loco est.

Cum

EX REME. OVID. LIB. I.

Cum dederit lachrymas, animumq; impleverit ægrū
Ille dolor verbis immoderandus erit.
Temporibus medicina valet, data tempore profunt,
Et data non apto tempore vina, nocent.

Ex otiiis vitia proveniunt, & in primis
fœdus amor.

Otia si tollas, periêre Cupidinis arcus:
Contemptæq; jacent, & sine luce faces.
Quàm platanus rivo gaudet, quàm populus unda,
Et quàm limosa canna palustris humo:
Tam Venus otia amat, finem qui quæris amori,
Cedit amor rebus, res age, tutus eris.

In desidiam, aleam & temulentiam.

Languor & immodici sub nullo iudice somni,
Alcaq; & multo tempora quassa mero,
Eripiunt omnes animo sine vulnere vires,
Affluit incautis insidiosus amor.
Desidiam Puer ille sequi solet, odit agentes,
Da vacuæ menti, quo teneatur, opus.

In desidiam.

Queritur AEGYPTUS quare sit factus adulter,
In promptu causa est, desidiosus erat.

De quatuor partibus anni.

Poma dat autumnus, formosa est messibus æstas,
Ver præbet flores, igne levatur hyems.

C 3

Si pro

EX REME. OVI. LIB. I.

Si pro salute corporis multa sufferimus,
quantó libentiùs pro animæ salute
multa sufferre debemus.

Sæpè bibi succos, quamvis invitus, amaros
Aeger, & oranti mensa negata mihi est.

Ut corpus redimas, ferrum patieris & ignes,
Arida nec sitiens ora levabis aqua.

Ut valeas animo, quicquam tolerare negabis?
At pretium pars hæc corpore majus habet.

Mala sunt vicina bonis.

Et mala sunt vicina bonis, errore sub illo
Pro vicio virtus crimina sæpè tulit.

Summis viris maligni invident.

Ingenium magni livor detrectat Homeri,
Quisquis es, ex illo Zoile nomen habet.

Et tua sacrilega laniarunt carmina lingua,
Pertulit huc victos quo duce Troja deos.

Summa petit livor, perflant altissima venti,
Summa petunt dextra fulmina missa Jovis.

Parva non sunt contemnenda.

Sed, quæ non prosunt singula, multa juvant,
Parva necat morsu spatiosum vipera taurum,
A cane non magno sæpè tenetur aper.

Quod uni bonum, alteri malum
videtur.

EX TRIST OVI. LIB. II.

Quo tua non possunt offendi pectora facto,
Forsitan hoc alio iudice crimenerit.

Divisio rem attenuat.

Grandia per multos tenuantur flumina rivos,
Magnaq; subducto stipite flamma perit.

Amor divisus est minor.

Parcius è multis mater desiderat unum,
Quàm quæ flens clamat, tu mihi solus eras.

Non omnium æquè facilis
est sanatio.

Corpora vix ferro quædam sanantur acuto,
Auxilium multis succus & herba fuit.

Cui plus timet mater, eum plus so-
let amare.

Plus amat è natis mater plerunq; duobus,
Pro cuius reditu, quòd gerit arma, timet.

Contagia sunt vitanda.

Si quis amat, nec vis facias, contagia vites,
Hæc etiam pecori sæpè nocere solent.

Dum spectant lesos oculi, leduntur & ipsi,
Multaq; corporibus transitione nocent.

In loca nonnunquam siccis arentia glebis
De prope currenti flumine manat aqua.

Objecta movent potentias.

Non facile esuriens posita retinebere mensa,
Et multam saliens incitat unda sitim.

EX REME OVI. LIB. II.

Non facile est taurum visa retinere iuventa,
Fortis equus, visa semper adhinnit equa.

Quod repente attollitur, non est
diuturnum.

Flumine perpetuo torrens solet altius ire:
Sed tamen hæc brevis est, illa perennis aqua.

Fletus foeminarum fallax est.
Nève puellarum lachrymis moveare caveto:
Ut flerent oculos erudiere suos.

Choræ reddunt animum effœ-
minatum.

Enervant animos citharæ, cantusq; lyreq;,
Et vox, et numneis brachia mota suis.

Ejusdem rei diversi sunt usus.

Nutritur vento, vento restringitur ignis,
Lenis alit flammæ, grandior aura necat.

Die festo sacræ preces dicen-
dæ sunt.

PROspera lux oritur, linguisq; animisq; favete,
Nunc dicenda bono sunt bona verba die.

Lite vacent aures, insanaq; protinus absint
Iurgia: differ opus livida turba tuum.

In immensum excrevit avaritia.

Tempore crevit amor, qui nunc est summus habendi:
Vix ultra quò jam progrediatur, habet.

Plus

EX FAST. OVI. LIB. II.

Pluris opes nunc sunt, quàm prisci temporis annis,
Dum populus pauper, dum nova Roma fuit.

In eandem sententiam.

Creverunt et opes, et opum furiosa libido,
Et cum possideant plurima, plura petunt.
Querere ut absument, absumpta requirere certant,
Atq; ipsæ vitiis sunt alimenta vices.
Sic quibus intumuit suffusa venter ab unda,
Quo plus sunt potæ, plus sitiuntur aquæ.
In pretio pretium nunc est, dat census honores,
Census amicitias, pauper ubiq; jacet.
Sperat quisq; aut timet, pro conscientia
sua qualitate.

Conscia mens ut cuiq; sua est, ita concipit intra
Pectora pro facto, spemq; metumq; suo.

Vir excelsi animi, non frangitur
exilio.

Omne solum forti patria est, ut piscibus æquor,
Ut volucris vacuo quicquid in orbe patet.

Pax frumenta largitur.

Sub jugabos veniat, sub terras semen aratas,
Pax Cererem nutrit, pacis alumna Ceres.

EX LIB. III

Nuptiæ nonnunquam sunt dif-
ferendæ.

EX FAST. OVI. LIB. III.

Nubere si qua voles, quamvis properabitis am-
bo,
Differ, habent parvæ commoda magna mora.

EX LIB. IIII.

De verno tempore.

Vere nitent terræ, vere remissus ager,
Nunc herba rupta tellure cacumina tollunt,
Nunc tumido gemmas cortice palmes agit.

Bona conscientia nullius ocu-
los fugit.

Conscia mens recti famæ mendacia ridet,
Sed nos in vitium credula turba sumus.

Nocte latent colores.

Jam color unus inest rebus, tenebrisq; teguntur
Omnia, jam vigiles conticuere canes.

Deus avertat bella.

Sarcula nunc, durusq; bidens, et vomere aduncus
Ruris opes nitcant, inquinet arma situs.
Conatusq; aliquis vagina ducere ferrum,
Astrictum longa sentiat esse mora.

EX LIB. V.

Senibus honor deferendus est.

Magna fuit capitis quondam reverentia cani,
Inq; suo pretio ruga senilis erat.
Martis opus juvenes animosaq; bella gerebant,
Et pro diis aderant in statione suis.

Viri.

EX FAST. OVI. LIB. VI.

Viribus illa minor, nec habendis utilis armis,
Consilio patriæ sæpè ferebat opem.
Nec nisi post annos patuit tunc curia seros,
Nomen & ætatis mite senatus habet.
Jura dabat populo senior finitaq; certis.
Legibus est ætas, unde petatur honos.
Et medius juvenum non indignantibus ipsis
Ibat, & anterior, si comes unus erat.
Verba quis auderet coram sene digna rubore
Dicere? censuram longa senectæ dabat.
Romulus hoc vidit, selectaq; corpora patres
Dixit, ad hos urbis summa relata novæ est.

In floribus maxima spes est
proventuum.

Si bene floruerint segetes, erit arca dives;
Si bene floruerit vinea, Bacchus erit.
Si bene floruerint oleæ, nitidissimus annus,
Poma quoq; eventum temporis hujus habent.
Flore simul lesso pereunt uvæq; fabæq;
Et pereunt lentes, advena Nile, tuæ.

EX LIB. VI.

Non semper læta juvant.

Scilicet interdum miscentur tristia letis;
Nec populum toto pectore festa juvant.

De officio judicis.

Sic

EX FAST. OVI. LIB. VI.

Sic agitur censura, & sic exempla parantur,
Cum iudex, alios quod monet, ipse facit.

Tempus celerrimè præterit.
Tempora labuntur, tacitisq; senescimus annis.
Et fugiunt freno non remorante dies.

EX TRIST. LIB. I.

Expertus pericula facilè ex-
pavescit.

Terretur minimo pennæ stridore columba,
Unguibus, accipiter, saucia facta tuis.
Non procul à stabulis audet discedere, si qua
Excussa est avidi dentibus agna lupi.
Vitaret cælum Phaethon, si viveret: & quos
Optavit stultè, tangere nollet equos.

Tempore adversitatis probatur
amicus.

Thesca Pirithous non tam sensisset amicum,
Si non infernas vivus adisset aquas.
Ut foret exemplum veri Phocæus amoris,
Fecerunt furia tristis Oreste tuæ.
Si non Euryalus Rutulos cecidisset in hostes,
Hyrtacidae Nisi gloria nulla foret.
Scilicet ut fulvum spectatur in ignibus aurum,
Tempore sic duro est inspicienda fides.
Cum fortuna mutantur amici.
Dum iuvat, & vultu ridet fortuna sereno,
Indelibat as cuncta sequuntur opes.

At si

EX TRIST. OVI. LIB. I.

At simul intonuit, fugiunt: nec noscitur ulli,
Agminibus comitum qui modo cinctus erat.

In eandem sententiam.

Donec eris felix, multos numerabis amicos:
Tempora si fuerint nubila, solus eris.
Aspicias ut veniant ad candida tecta columbae.
Accipiat nullas sordida turris aves.
Horrea formicae tendunt ad inania nunquam,
Nullus ad amissas ibit amicus opes.
Utque comes radios per solis euntibus umbra est,
Cum latet hic pressus nubibus, illa fugit:
Mobile sic sequitur fortunae lumina vulgus,
Quae simul inducta nube teguntur, abit.

EX TRIST. LIB. II.

De clementia ab exemplo Dei.

SI quoties peccant homines, sua fulmina mittat
Iuppiter, exiguo tempore inermis erit
Nunc ubi detonuit strepituque exterruit orbem,
Purum discussis aëra reddit aquis.

Deus parva munuscula non spernit.
Sed tamen ut fuso taurorum sanguine centum,
Sic capitur minimo thuris honore Deus.

Nemo desperet meliora
lapsis.

Sed

DE TRIST. OVI. LIB. II.

Sed solet interdum fieri placabile numen,
Nube solet pulsa candidus ire dies.
Vidi ego pampineis oneratam vitibus ulmum,
Quæ fuerat sævo fulmine tacta Jovis.

Nil prodest, quod non lædere pos-
sit idem.

Ignem quid utilius? si quis tamen urere tecta
Comparat, audaces instruit igne manus.
Eripit interdum, modò dat medicina salutem,
Quæq; juvet monstrat, quæq; sit herba nocens
Et latro, & cautus præcingitur ense viator,
Ille sed insidias, hic sibi portat opem.
Discitur innocuas ut agat facundia causas:
Protegit hæc fontes, immeritosq; premit.

Idoneus ad parva, non tentet te-
merè majora.

Non ideo debet pelago se credere, si qua
Audeat exiguo ludere cymba lacu.

EX TRIST. LIB. III.

Magnorum virorum consuetudo
fugienda est.

Usibus edocto si quicquam credis amico,
Vive tibi, & longè nomina magna fuge,
Vive tibi, quantumq; potes prælustria vita,
Sævum prælustri fulmen ab arce venit.
Nam quanquam soli possunt prodesse potentes,

Non

EX TRIST. OVI. LIB. III.

Non profunt, potius plurimum obesse solent.
Effugit hybernas demissa antenna procellas,
Lataq; plus parvis vela timoris habent.
Aspicias ut summa cortex levis innatat unda,
Cum grave nexa simul retia mergat onus.

Fuge nimis alta.

Qui cadit in plano, vix hoc tamen evenit ipsum,
Sic cadat, ut tacta surgere possit humo.

At miser Elpenor tecto delapsus ab alto,
Occurrit regi flebilis umbra suo.

Quid fuit, ut tutas agitaret Dædalus alas?
Icarus immensas nomine signet aquas?

Nempe quod hic altè, demissius ille volabat,
Nam pennas ambo non habuere suas.

Crede mihi benè qui latuit, bene vixit & intra
Fortunam debet quisq; manere suam.

In eandem sententiam.

Tu quoq; formida nimium sublimia semper,
Propositiq; precor contrahere vela tui.

In eandem sententiam.

Vive sine invidia, mollesq; inglorius annos
Exige, amicitias & tibi junge pares.

Principes sunt rusticis cle
mentiores.

Quo quisq; est major, magis est placabilis ira,
Et faciles motus mens generosa capit.

Corpo.

EX TRIST. OVI. LIB. III.

Corpora magnanimo satis est prostrasse leoni,
Pugna suum finem, cum jacet hostis, habet.
At lupus, & turpes instant morientibus ursi,
Et quæcunq; minor nobilitate fera est.
Majus apud Trojam forti quid habemus Achille?
Dardanii lachrymas non tulit ille senis.
Quæ ducis Emathii fuerit clementia, Pharos
Præclariq; docent funeris exequiæ.

Præter animi bona, omnia subja-
cent fortunæ.

Nempe dat & quodcunq; libet fortuna, rapitq;
Irus & est subito, qui modo Cræsus erat.
Singula quid referam? nil non mortale tenemus,
Pectoris exceptis ingeniisq; bonis.

De atrocitate militum.

Quæ nequeunt secum ferre, aut abducere, perdunt,
Et eremat insontes hostica turba casas.

Res lapsæ facile premuntur.

In causa facili cuius licet esse deserto,
Et minimæ vires frangere quassa valent.
Subruere est arces & stantia mœnia virtus,
Quilibet ignavi præcipitata premunt.

Esto memor humanæ sortis.

Humanæq; memor sortis, quæ tollit eosdem,
Et premit, incertas ipse verere vices.

EX

EX TRIST. OVI. LIB. IIII.

EX LIB. IIII.

Cantus fallit laborem.

Fessus ut incubuit baculo, saxoq; resedit
Pastor arundineo carmine mulcet oves.
Cantantis pariter, pariter data pensa trahentis,
Fallitur ancillæ decipiturq; labor.

Miserum est semper timere hostium
insultationes.

Quàm miserum, porta vitam muroq; turri,
Vixq; sui tutum viribus esse loci?

Virtus versatur circa difficilia.

Ardua per præceps gloria vadit iter.

Hectora quis nosset, felix si Troja fuisset?

Publica virtutis per mala facta via est.

Ars tua Tiphys jacet, si non sit in æquore fluctus,

Si valeant homines, ars tua Phœbe jacet.

Quæ latet, inq; bonis cessat non cognita rebus,

Apparet virtus, arguiturq; malis.

De vi temporis.

Tempore ruricolæ patiens fit taurus aratri,

Præbet & incurvo colla premenda iugo.

Tempore paret equus lentis animosus habentis,

Et placido duros accipit ore lupos.

Tempore Pœnorum compescitur ira leonum,

Nec feritas animo, quæ fuit antè, manet.

Quæq; sui iussis obtemperat Inda magistri

Bellua, servitium tempore victa subit.

D

Temp

EX TRIST. OVI. LIB. IIII.

Tempus ut extentis tumeat facit uva racemis,
Vixq; merum capiant grana, quod intus habent.

Tempus & in canas semen producit aristas,
Et ne sint tristi poma sapore facit.

Hoc dentem tenuat terram renovantis aratri,
Hoc rigidos silices, hoc adamantina terit.

Hoc etiam sevas paulatim mitigat iras,
Hoc minuit luctus, mœstaq; corda levat.

Nova sunt veteribus & detritis
meliora.

Fortior in fulva novus est luctator arena,
Quàm cui sunt tarda brachia fessa mora.

Integer est melior nitidis gladiator in armis,
Quàm cui tela suo sanguine tincta rubent.

Fert benè præcipites navis modò facta procellas:
Quælibet exiguo solvitur imbre vetus.

In senectute cessandum est à la-
boribus.

In cava ducuntur quassæ navalia puppes,
Ne temerè in mediis dissoluantur aquis.

Ne cadat, & multas palmas inhonestet adeptas,
Languidus in pratis gramina carpit equus.

Miles ut emeritis non est satis utilis armis,
Ponit ad antiquos quæ tulit arma, lares.

Omnia sunt Deo subiecta.

NR

EX TRIST. OVI. LIB. IIII.

Nil adeo validum est, adamas licet alliget illud,

Ut maneat rapido firmitus igne Jovis.

Nil ita sublime est, supraq; pericula tendit,

Non sit ut inferius, suppositumq; Deo.

Virtus exercita laudabilis est.

Scilicet adversis probitas exercita rebus
Tristi materiam tempore laudis habet:

Si nihil infesti durus vidisset Ulysses,

Penelope felix, sed sine laude, foret.

De fortunæ instabilitate.

Vilia qui quondam miseris alimenta negarat,

Nunc mendicato pascitur ille cibo.

Passibus ambiguis fortuna volubilis errat,

Et manet in nullo certa tenaxq; loco.

Sed modò leta manet, vultus modò sumit acerbos,

Et tandem constans in levitate sua est.

Nos quoq; floruimus, sed flos fuit ille caducus,

Flammaq; de stipula nostra brevisq; fuit.

In anno plures sunt dies sereni,
quàm nubili.

Si numeres anno soles & nubila toto,

Invenies nitidum sæpius esse diem.

De intercepti studii jactura.

Adde, quòd ingenium longa rubigine læsum

Torpet, & est multò, quàm fuit antè minus.

D 2 Ferti.

EX TRIST. OVI. LIB. V.

Fertilis, assiduo si non renovetur aratro,
Nil, nisi cum spinis gramen habebit ager.
Tempore qui longo steterit, malè curret, & inter
Carceribus missos ultimus ibit equus.
Vertitur in teneram cariem, rimisq; dehiscit,
Si qua diu solitis cymba vacavit aquis.

Laus excitat ingenium.

Deniq; non parvas animo dat gloria vires,
Et facunda facit pectora laudis amor.

De fortunæ patientia.

Rara quidem est virtus, quam non fortuna gubernat
Quæ maneat stabili, cum fugit illa, pede.

Qui monet agentem, laudat.

Qui monet ut facias, quod jam facis: ille monendo
Laudat, & hortatu comprobat acta suo.

EX PON. LIB. .I

Non omnis morbus est fa-
nabilis.

Non est in medico, semper relevetur ut æger:
Interdum docta plus valet arte malum.
Cernis, ut è molli sanguis pulmone remissus,
Ad stygias certo limite ducat aquas?
Afferat ipse licet sacras Epidaurius herbas,
Sanabit nulla vulnera cordis ope.
Tollere nodosam nescit medicina podagram,
Nec formidatis auxiliatur aquis.

Patriæ

EX OVI. DE PON. LIB. I.

Patriæ amor omnia detinet.

Non dubia est Ithaci prudentia, sed tamen optat

Fumum de patriis posse videre focis.

Nescio quæ natale solum dulcedine cunctos

Ducit, et immemores non sinit esse sui.

Quid melius Roma? Scythico quid frigore pejus?

Huc tamen ex illa barbarus urbe fugit.

Cum bene sint clausæ cavea Pandione natæ,

Nititur in sylvas quæq; redire suas.

Assuetos tauri saltus, assueta leones

(Nec feritas illos impedit) antra petunt.

Afsiduis laboribus res quantumlibet
firma defatigatur

Cernis, ut in duris (et quid bove firmitus?) arvis

Fortia taurorum corpora frangat opus?

Quæ nunquam vacuo solita est cessare novali,

Fruetibus assiduis lassæ senescit humus.

Occidet, ad circi si quis certamina semper

Non intermissis cursibus ibit equus.

Firma sit illa licet, solvetur in æquore navis,

Quæ nunquam liquidis sicca carebit aquis.

Interdum quiescendum est.

Otia corpus alunt, animus quoq; pascitur illis,

Immodicus contra carpit utrumq; labor.

Contra torporem.

EX OVI. DE PON. LIB. I.

Cernis ut ignavum corrumpant otia corpus.

Ut capiant vitiua ni moveantur aqua.

Sua quemq; studia delectant.

Scilicet est cupidus studiorum quisq; suorum.

Tempus & assueta ponere in arte juvat.

Saucius evitat pugnas gladiator, & idem

Immemor antiqui vulneris, arma capit.

Nil sibi eum pelagi dicit fore naufragus undis.

Et ducit remos qua modo navit aqua.

De spe.

Hæc dea, cum fugerent sceleratas numina terras,

In diis invisâ sola remansit humo.

Hæc facit, ut vivat fossor quoq; compede vinctus,

Liberâq; à ferro crura futura putet.

Hæc facit, ut videat cum terras undiq; nullas,

Naufragus in mediis brachia jactet aquis.

Sæpe aliquem soles medicorum cura reliquit,

Nec spes huic venâ deficiente cadit.

Carcere dicuntur clausi sperare salutem,

Atq; aliquis pendens in cruce vota facit.

Hæc dea quàm multos laqueo sua colla ligantes

Non est proposita passa perire necesse.

Magna spes est in clementia

DEI.

Quamvis est igitur meritis indebita nostris,

Magna tamen spes est in bonitate Dei.

EX

EX OVI DE PON. LIB. II.

EX LIB. II.

Festis diebus gaudendum est.

Dii quoq; ut à cunctis hilari pietate colantur,
Tristitiam poni per sua festa iubent.

Non est desperandum.

Confugit interdum templi violator ad aram,
Nec petere offensi numinis horret opem.

De falsa vulgi amicitia.

Turpe quidem dictu, sed si modò vera satemur,
Vulgus amicitias utilitate probat.

Cura quid expediat, prior est, quàm quid sit hone-
stum,

Et cum fortuna statq; caditq; fides.

Nec facile invenies multis in millibus unum,

Virtutem precium qui putet esse sui.

Ipsè decor recti, facti si præmia desint,

Non movet, & gratis pœnitet esse probum.

Nil nisi quod prodest, charum est: en detrahe menti.

Spem fructus avidæ, nemo petendus erit.

At redditus jam quisq; suos amat, & sibi quid sit

Utile sollicitis computat articulis.

Illud amicitie quondam venerabile nomen

Prostat, & in quæstu pro meretrice sedet.

Soli fortunati amantur.

Diligitur nemo, nisi cui fortuna secunda est:

Quæ simul intonuit, proxima quæq; fugat.

D 4

En

EX OVI. DE PON. LIB. II.

En ego non paucis quondam munitus amicis,
Dum flavit velis aura secunda meis:
Ut fera nymboſo tumucrunt æquora vento,
In mediis lacera nave relinquor aquis.

Similia ſimilibus favent.

Scilicet ingenis aliqua eſt concordia junctis,
Et ſervat ſtudii fœdera quiſq; ſui.
Ruficus agricolam, miles fera bella gerentem,
Rectorem dubiæ navita puppis amat.

Conſilium poſt facta eſt inutile.

Cum poteram recto tranſire Ceraunia velo,
Ut fera vitarem ſaxa, monendus eram.
Nunc mihi naufragio quid prodeſt dicere facta,
Qua mea debuerit currere cymba via?

Turpe eſt in rebus adverſis amicum
deſerere.

Turpe erit in miſeris veteri tibi rebus amico
Auxilium nulla parte tuliffe tuum.

Turpe referre pedem, nec paſſus ſtare tenaci,
Turpe laborantem deſeruiſſe ratem.

Turpe ſequi caſum, & fortune cedere, amicum,
Et niſi ſit felix, eſſe negare ſuum.

Pericula expertus, facile terretur.

Tranquillas etiam naufragus horret aquas.
Qui ſemel eſt leſus fallaci piſcis ab hamo,
Omnibus unca cibus æra ſubefſe putat.

Sepè

EX OVI. DE PON. LIB. II.

Sæpè canem visum longè fugit agna, lupumq;
Credidit, & ipsa suam nescia vitat opem.
Membra reformidant mollem quoq; saucia tactum,
Vanaq; sollicitis incutit umbra metum.

In exaudiendis precibus optimè spe-
Etatur potentia.

Conspicitur nunquam meliore potentia causa,
Quàm quoties vanas non sinit esse preces.

Hominem homini opem ferre
debet.

Conueniens homini est, hominem seruare, voluptas
Et melius nulla queritur arte favor.

Quis nõ Antiphaten Læstrigona deuoret? aut quis
Munifici mores improbat Alcinoi?

Studium facit humanum.

Adde quòd ingenuas didicisse fideliter artes
Emollit mores, nec sinit esse feros.

Adhortatio prodest.

Acer, & ad palmae per se cursurus honores,
Si tamen horteris, fortiùs ibit requus.

EX LIB. III

Deus non mox semper audit.

Non semper sacrae reddunt oracula sortes,
Ipsaq; non omni tempore fana patent.

EX OVI. DE PON. LIB. III.

Vicinis pereuntibus etiam
terremur.

Cum feriant unum, non unum fulmina terrent,

Juncta q; percusso turba pavere solet.

Cum q; dedit paries venturae signa ruinae,

Sollicito vacuus sit locus ille metu.

Quis non e timidis a gri contagia vitat,

Vicinum metuens ne trahat inde malum?

Honesta acta post mortem
superfunt.

Corpora debentur maestis exsanguia bustis,

Effugiunt structos nomen honosq; rogos.

Occidit & Theseus, & qui comitavit Orestem:

Sed tamen in laudes vivit uterq; suas.

Contra invidiam.

Livor, iners vitium, mores non exit in altos,

Utq; latens ima vipera serpit humo.

Non opus est bene habentibus
medico.

Firma valent per se, nullumq; Machaona quaerunt,

Ad medicam dubius confugit aeger opem.

Novitas omnium rerum gra-
tissima.

Est quoq; cunctarum novitas gratissima rerum,

Gratiaq; officio, quod mora tardat, abest.

Post mortem authoris scripta ma-
gis placent.

Scripta

EX TRIST. OVI. LIB. III.

Scripta placent à morte ferè, quia ledere vivos
Livor, & invisa carpere dente solet.

Bona voluntas est laudanda.
Ut desint vires, tamen est laudanda voluntas:
Hac ego contentos auguror esse deos.

Hæc facit, ut veniat pauper quoq; gratus ad aras,
Et placeat cæso non minus agna bove.

Res gratior est, ubi oritur &
abundat.

Nam, quanquam sapor est ablata dulcis in unda,
Gratius ex ipso fonte bibuntur aquæ.
Et magis adducto pomum decerpere ramo,
Quàm de cælata sumere lance juvat.

De clementia Dei.

Crede mihi, miseris cælestia numina parcunt:
Nec semper læsos & sine fine premunt.

Quod non est assuetum, laborem
recusat.

Ductus ab armento taurus detrectat aratrum,
Subtrahit & duro colla novella iugo.

Quædam vulnera curando fiunt
majora.

Curando fieri quædam majora videmus
Vulnera, quæ melius non tetigisse fuit:

Cita mors præstat.

Mitius ille perit, subita qui mergitur unda,
Quàm sua qui liquidis brachia lassat aquis.

Aliud

EX OVI. DE PON. LIB. III.

Aliud est sentire, aliud tollere
morbum.

*Non eadem ratio est sentire, & demere morbos:
Sensus inest cunctis, tollitur arte malum.*

Corrigere opus majus est, quàm
scribere.

*Scribentem iuvat ipse favor, minuitq; laborem,
Cumq; suo crescens pectore fervet opus.*

*Corrigere at res est tantò magis ardua, quantò
Magnus Aristarcho maior Homerus erat.*

Virtus laudata crescit.

EXcitatur auditor studium, laudatq; virtus
Crescit, & immensum gloria calcar habet.

De fragilitate rerum humanarum.

*Omnia sunt hominum tenui pendentia filo,
Et subito casu, quæ valere, ruunt.*

In eandem sententiam.

*Ludit in humanis divina potentia rebus,
Et certam præsens vix habet hora fidem.*

Nihil est adeò miserum, ut non ex ali-
qua parte relevetur.

*Nulla dies adeò est australibus humida nymbis,
Non intermissis ut fluat imber aquis.*

*Nec sterilis locus ullus ita est, ut non sit in illo
Mista ferè duris utilis herba rubis.*

Nil

EX OVI. DE PON. LIB. IIII.

*Nil adeo fortunata gravis miserabile fecit,
Ut minuant nulla gaudia parte malum.*

*Qui tantum dat quantum potest, satis
gratus est.*

*Sed qui, quàm potuit, dat maxima, gratus abundè
est,*

*Et finem pietas contigit illa suum.
Nec quæ de parva pauper Diis libat acerra,
Thura minus, grandi quàm data lance valet.*

De vi carminis.

*Carminis fit vivax virtus, expersq; sepulchri,
Notitiam seræ posteritatis habet.*

De vi temporis.

*Tabita consumit ferrum lapidemq; vetustas,
Nullaq; res majus tempore robur habet.*

De vi usus.

*Gutta cavat lapidem, consumitur annulus usu,
Et teritur pressa vomer aduncus humo.*

**Facile est volenti alterum
amare.**

*Sed præstandus amor, res non onerosa volenti,
Quis labor est puram non temerasse fidem?*

**Certo tempore homines sunt
consolandi.**

Tempus

EX OVI. DE PON. LIB. IIII.

*Temporis officium solatia dicere certi est,
Dum dolor in cursu est, dum petit aeger opem.
At cum longa dies sedavit vulnera mentis,
Intempestivè qui monet, illa novat.*

*Tam mala quàm bona sunt insignia,
& famosa.*

*Tam mala Thersiten prohibebat forma latere,
Quàm pulchra Nireus conspiciendus erat.*

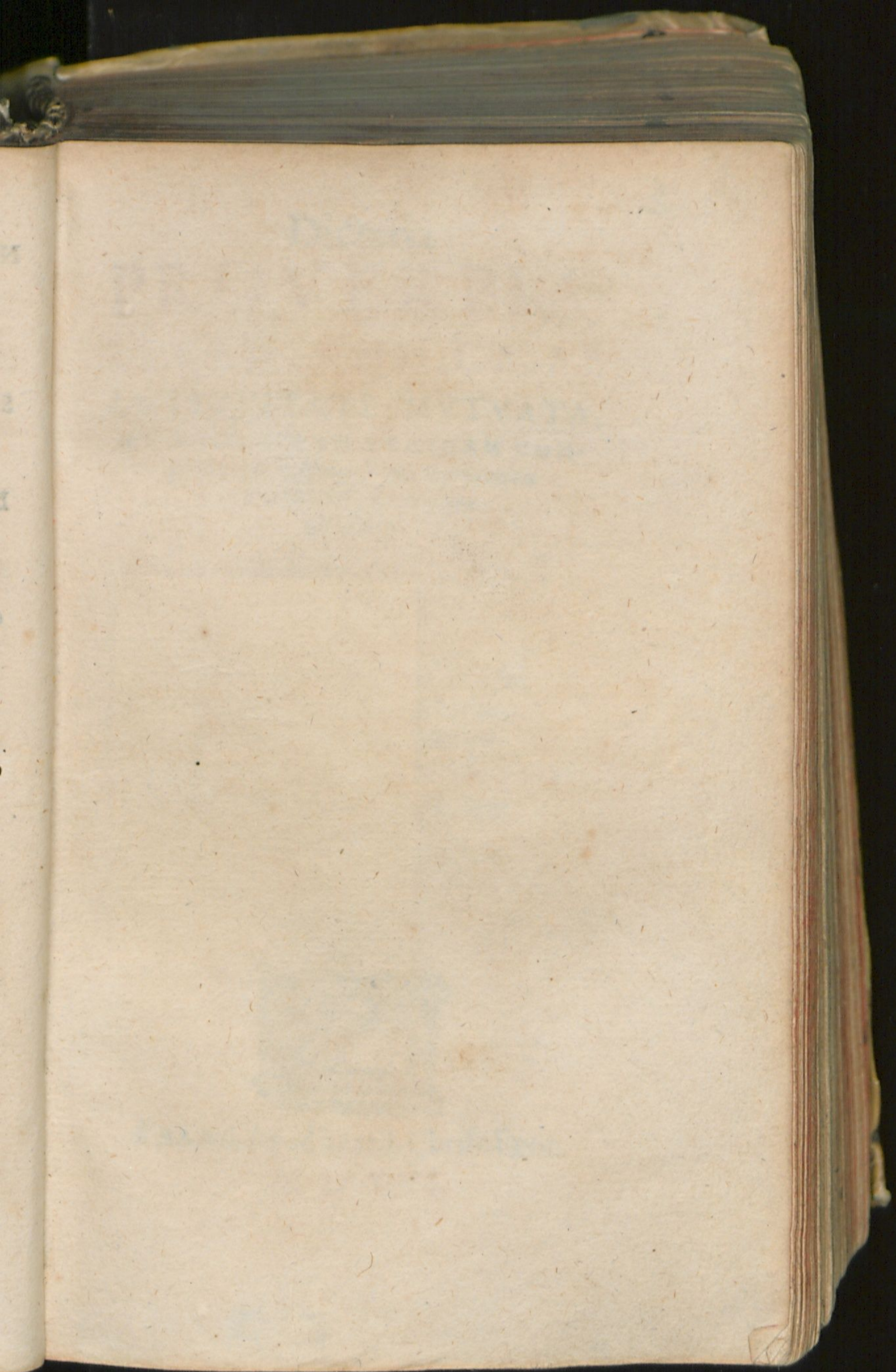
*Ex epist. Ovid. ad Liviam de
morte Drusi.*

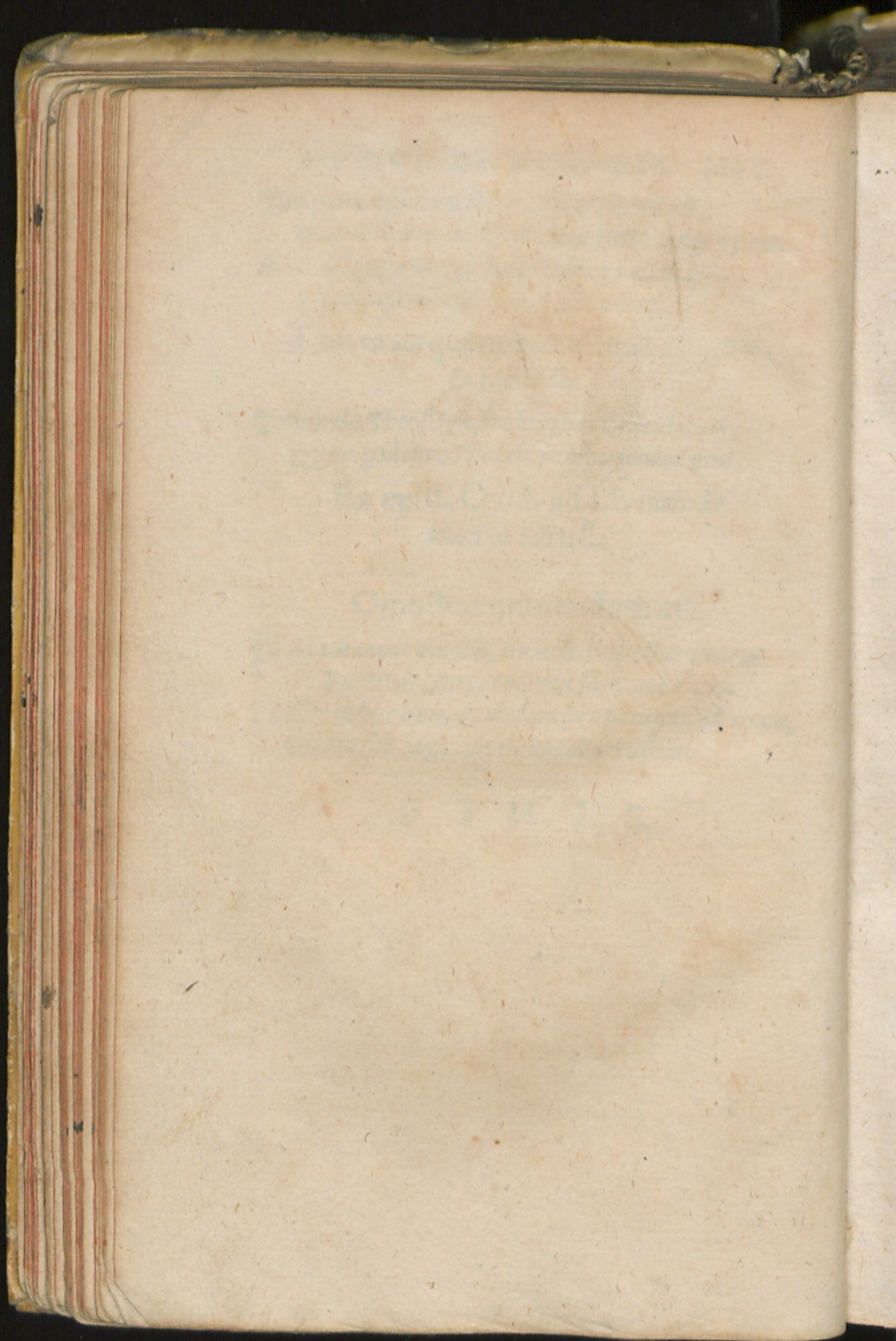
Omnibus moriendum est.

F *Ata manent omneis, omneis exspectat avarus
Portitor, & turbae vix satis una ratis.
Tendimus huc omnes, metam properamus ad unam,
Omnia sub leges mors vocat atra suas.*

F I N I S.

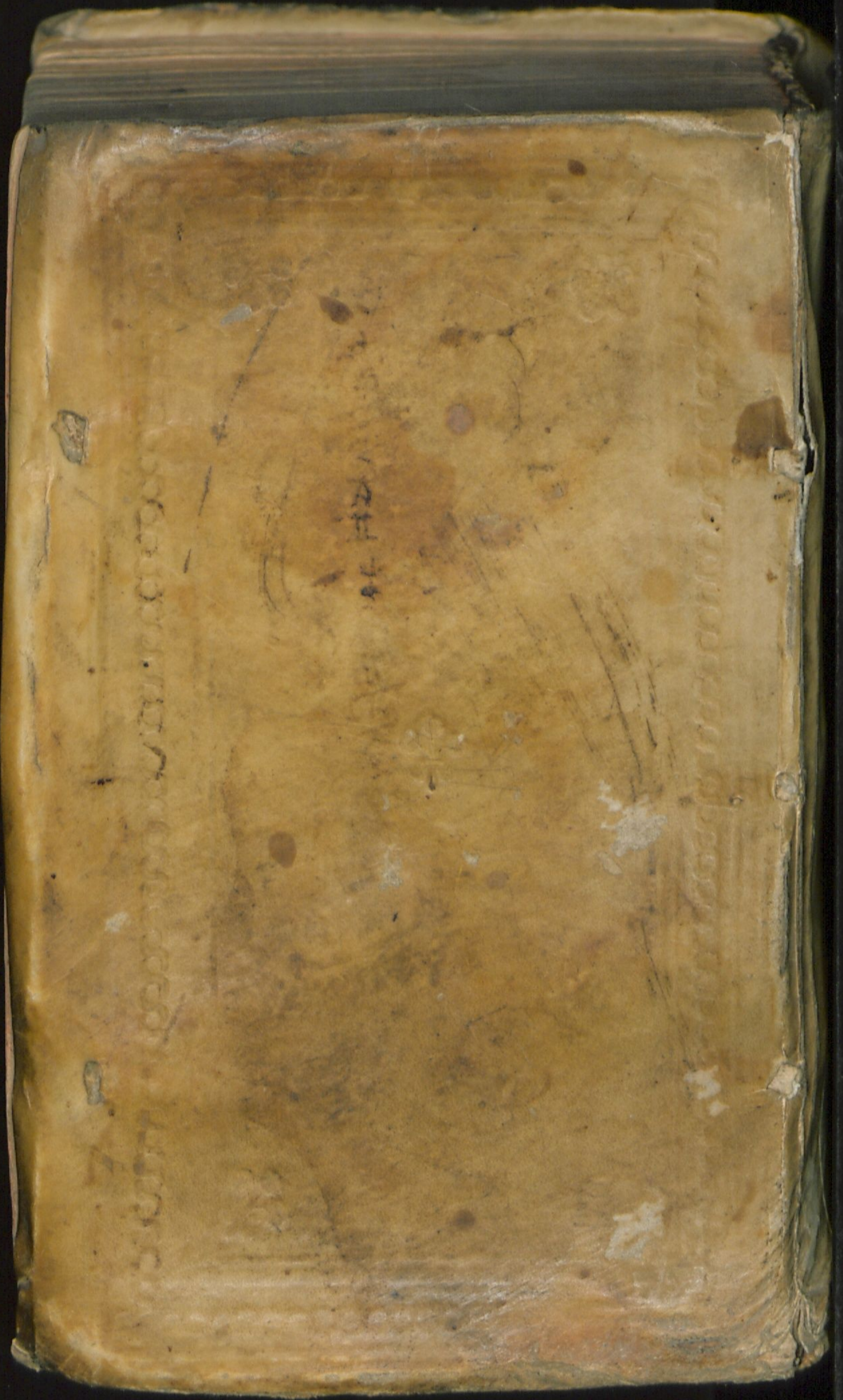

42 $\frac{5}{410}$

AB 42 $\frac{5}{2110}$

Xⁱ 200 2393

2

FLORES
TIBVLLI,
PROPERTII AC
OVIDII, AB JOANNE
MURMELLIO SELECTI
& à complusculis mendis
repurgati.

LEMGOVIAE,
Per Hæredes Conradi Grotheni.
M D. LXXX.

